

Масларска

Какъ, докторе! Да ви оставя на тия хора! Мжжъ ми ми разправи за вашитѣ занимания, какъ сте наблюдавали въ микроскопа... за микробитѣ ми разправи. И азъ си рекохъ: ето единъ способенъ момъкъ. Но на васъ ви трѣбва спокойствие, докторе, трѣбватъ ви удобства, трѣбватъ ви грижи. Не, азъ нѣма да ви оставя. Вие сте безъ свои тука и азъ ще ви помогна.

Д-ръ Кондовъ

Но, г-жо, нищо не се е случило. Защо се безпокоите...

Масларска

Не, азъ нѣма да оставя единъ младъ, единъ способенъ момъкъ да загине. Най-последно вие принадлежите на науката, отъ васъ се чака много. (Въ коридора, задъ вратата се чуватъ шумъ и гласове). Какво е туй? Какви сж тия хора?

Д-ръ Кондовъ (отива къмъ вратата, послушва и се връща)

Коридорътъ е пъленъ съ хора. Никога не съмъ ималъ толкова клиенти, както днесъ.

Масларска

Виждате ли, докторе, виждате ли? Азъ какво ви казвамъ. И мислите, че идатъ за